

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Martyrs

afgazad@gmail.com

جانبازان

دپلوم انجنیر خلیل الله معروفی
برلین – 30 می 2012

قدردانی از فداکاری و شهامت تجیل روز شهداء

ملل و نخل عالم همه، ارزشهای عالی دارند که بدان میبایند و مباحثات میکنند. مردم ما نیز از روزگاران قدیم تا به امروز از چنین ارزشهای والائی برخوردار بوده اند. درین نوشته کوتاه از میانه تمام ارزشهای والای فرهنگی مردم ما دوتا را برجسته میسازم؛ یکی "فداکاری و شهامت" را و دیگری "قدردانی و ازجگزارى" را. البته این دو مقوله در فرهنگهای ملل دیگر هم جای پای ثابت و استوار دارند.

بهترین معنای سیاسی که در زبان دری برای کلمه عربی "ایثار" بتوان یافت، شاید ترکیب "فداکاری" باشد. اما "فداکاری" بالاتر از کلمه "ایثار" است. "فداکاری" عملی را نامند که یک "فداکار" از خود به ودیعه میگذارد. کسانی که ظرافتها و باریکیهای زبان دری را درک کرده میتوانند، میدانند که مقوله "ایثار" مرتبه ای به مراتب پائینتر از "فداکاری" دارد. "فداکاری" اسم مصدری ست که از "فداکار" ساخته اند و "فداکار" ترکیب دری متشکل از "فدا" و پس آوند فاعلی "کار" است. "فداکار" به کسی اطلاق گردد که کارش فداکردن حیات و هستی خود بخاطر دیگران و یا به خاطر مقدسات است.

همین قسم "قدردانی" هم مُعادل "تقدیر" خشک و خالی عربی نیست و مرتبه ای به مراتب بالاتر از آن دارد. "قدردانی" عمل "قدردان" را گویند، و "قدردان" به کسی اطلاق میگردد، که قدر و

پاس کسی یا امری را بدانند!!! "قدردان" را که معنای بس بزرگ دارد، نتوان معادل ترکیب فاعلی عربی - دری "تقدیر کننده" گذاشت. "ناسپاس" نقطه مقابل "قدردان" است و چنان که دانیم شخص "ناسپاس" منفور اجتماع است.

بعد از شرح مختصر این دو لغت با عظمت، میرویم به اصل مطلب و میبینیم که:

اگر از یک طرف افرادی از میانه ملت ما از خود "فداکاری" نشان داده و جان خود را فدای مردم و وطن و آزادی و اهداف عالی انسانی کرده اند، در طرف دیگر مردم خود را مییابیم که از اعمال قهرمانانه فداکاران با قدردانی یاد میکنند و هرگز نمیگذارند که اوراق تاریخ از یاد مبارزان و فداکاران و جانبازان خالی گردد؛ و سینه بی کینه تاریخ پر است از چنین یاددهانیها و یادآوریها و یادبودها!!!

وقتی اعلان "کانون یاددهانی از شهدای مردم افغانستان" را در صفحه بیست و دوم می 2012 پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" خواندم، و سپس صفحه 25 می پورتال را مفتخر به نشر عکس شش نفر از مبارزان جانباز دیدم؛ بر خود بالیدم که افغانان گرامی و قدردان مقیم تورونتوی کانادا از سنت نیک نیاکان خود پیروی کرده و روزی را جهت یادبود و یادآوری و تبجیل از فداکاران و جاننثاران تاریخ خود اختصاص داده اند. و چه انتخاب بجای و شایسته ایست که روز هژدهم جوزا را بدین مناسبت تخصیص داده اند، که مصادف است با روز شهادت یکی از فداکارترین مردان تاریخ معاصر ما؛ اعنی روز شهادت "مجید کلکانی"؛ مردی که به حق سمبول و اسطوره مقاومت و مبارزه توانش خواند.

یادبود و یاددهانی و یادآوری از شهداء در واقعیت امر قدردانی از تمامی آن هزاران جانباز و فداکار نامدار و بی نام و گمنام ماست، که در طول صحنه روزگار گذشته و وجدان تاریخ آنها را ثبت اوراق زرکوب خود کرده است، ولو در ظاهر کسی از ایشان نامی هم نبرده باشد:

این شیرزنان و شیرمردان، سپاهیان گمنام مایند،

که هزاران درود و تحیت نثار شان باد!!!